

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

HVAR 8 DAG.

ILLUSTRERADT

MAGASIN

VARBERGS FÄSTNING. — FOTO. HARTMAN, GÖTEBORG.

13DE ÅRG.

DEN 17 DECEMBER 1911.

N° 12

Foto Flodin, Stockholm.

KU:sh: L:ngt S:lfversparre.

M. Rayne

CHRISTOPHER RAPPE.

TILL PORTRÄTTET Å FÖREGÅENDE SIDA

De förändringar, Sveriges jordbruk undergick för hundra år sedan, voro de mest genomgripande, dess historia någonsin haft att uppvisa. På bondeståndet verkade Gustaf IV Adolfs enskiftesförordningar revolutionerande: det är icke för mycket sagdt, att det andra svenska enväldet därmed lade grundstenen till 1866 års riksdagsordning och det bondevälde, som karaktäriserade sista fjärdedelen af det nyss tilländalupna seklet. För det stora jordbruket voro förändringarne icke mindre i ögonen fallande. Från frihetstidens trevande försök till nya driitmetoder i olika riktningar började man målmedvetet kasta sig in på, hvad man småningom lärde sig kalla rationellt jordbruk. Dit hörde införandet af cirkulationsbruk i stället för det dittills vanliga tvåskiftesbruket. I sammanhang härmed följde foderväxtodling och därmed uppkomsten af en ekonomiskt bedrifven ladugårdsskötsel: det är nu klöfver för första gången på allvar börjar användas som kulturväxt och det inhemska timotejet eller ängskampen att odlas. Ännu var det långt ifrån att dessa nya driftsformer kommit till användning, men hvilket betydande framåtskridande cirkulationsbruket och foderväxtodlingen skulle gifva det svenska jordbruket anades dock af tidens mest framsynta män, och medlet att sprida kunskapen härom och intresset därför stod dem också klart: de lågo i ett utveckladt föreningsväsen. Så stiftades redan 1791 Gotlands ekonomiska sällskap, som 1801 omdöptes till Gotlands läns hushållningssällskap. 1803 följde Örebro och Värmlands läns hushållningssällskap, 1805 Västernorrlands, 1807 Skaraborgs och 1811 Hallands och Kalmar. Sistnämnda läns hushållningssällskap uppdelade sig 1859 med afseende på de olika naturförhållandena i söder och norr uti tvenne, af hvilka Kalmar läns södra hushållningssällskap närmast öfvertog det ursprungliga sällskapets traditioner och därför för några dagar sedan kunnat fira sitt hundraårsjubileum. Därvid öfverlämnades som en välförtjänt hedersbevisning sällskapets stora guldmedalj åt dess ordförande under tjugosex år, godsägaren, frih. Chr. Rappe å Strömsrum.

Christopher Johan Rappe är född den 9 oktober 1843 på Strömsrum i Ålems socken af Kalmar län och son till f. löjtnanten frih. Adolf Fredrik Rappe i hans andra gifte med friherrinnan Hedvig Helfrid Hermelin. I hög grad utrustad med den för Rappeska familjen i allmänhet utmärkande praktiska läggningen ägnade sig Rappe redan från början åt landtbruk, hvartill fadern tillhöriga omfattande jordegendomar erbjödo honom rikt tillfälle. Till en början

SPANISKE LEGATIONSSEKRETERAREN D:R R. MITJANA.

hänseende närmast anslutande sig till den riktning, som på sin tid i hans svåger, Härnösandsbiskopen Martin Johansson, räknade sin främste målsman. Vid 1909 och 1910 års kyrkomöten har han hedrats med plats i kyrkolagsutskottet.

År 1901 invaldes frih. Rappe af Kalmar läns södra landsting i Första kammaren och bevästade därefter samtliga riksdagar t. o. m. 1906 års, hvarefter han afsade sig. Särskildt kämpade han under denna tid mot Kalmar stifts sammanslagning med Växjö. Han var suppleant dels i stats- och dels i konstitutionsutskottet; konservativ och protektionist anslöt han sig 1902 i rösträttsfrågan till den Billingska ståndpunkten: allmän rösträtt med proportionella val.

Af Kalmar läns södra landsting har han varit ledamot 1874—75 samt från 1879, dess vice ordf. 1892 och 1894—97 samt ordförande från 1898 till 1907.

Af regeringen har hans förmåga tagits i anspråk bl. a. för 1896—99 års stora skogskommitté samt för 1902 års proportionalvalkommitté.

innehade han sålunda på arrende den stora egendomen Ryssbylund i Ryssby socken, som inköpts af fadern, men öfvertog efter faderns 1886 timade död släktgodset, det nära Alsterån och ej långt från hafvet synnerligen vackert belägna Strömsrum, ett af de större godsena i Kalmar län, omfattande icke mindre än 3 mantal frälse säteri med underlydande 11 mantal rå och rör samt dessutom nära 7 mantal inom Ålems socken. Jämte dessa båda gods äger frih. Rappe vidare Idhult med underlydande i Ålems socken, Mossberga och Söregård i Ryssby socken samt Stora Vångerslätt i Åby socken. Samtliga dessa egendomar ha under frih. Rappes vård haft att uppvisa en glänsande utveckling och kunna för sina orter betecknas som mönsterjordbruk.

I sin egenskap af stor godsägare och som ofvan påpekad utrustad med mindre vanlig praktisk och administrativ förmåga har frih. Rappe naturligtvis i rikt mått tagits i anspråk för allmänna värf. De uppdrag, han icke mottagit af sina medborgare, kunna tryggt sägas inskränka sig till sådana, för hvilka han själf icke funnit sig ha tid eller lust. Men i ett fall har han icke hällit sig tillbaka: när det gällt hushållningssällskapet. Redan som helt ung landbrukare blef han ledamot af detsamma och därefter har han ägnat detsamma det bästa af sina krafter. Allt sedan den 24 januari 1885 är han dess ordförande efter att förut i två år ha varit dess v. ordf. och öfvertog samtidigt ordförandeskapet jämväl i styrelsen för länets landbruksskola vid Appleum och i styrelsen för kemiska stationen i Kalmar. Två år senare föll på hans lott jämväl ordförandeskapet i styrelsen för frökontrollanstalten i nämnda stad. Äfven i öfrigt kan frih. Rappe under det sista kvartseket sägas ha varit den ledande själen i hushållningssällskapet till allt vidare områden sig utsträckande verksamhet och när sällskapet firade sitt hundraårsjubileum, kunde detta till fjärdedelen sägas gälla dess ordförande. Det var därför med fullt fog, som man med jubileifästligheterna sammanknöt öfverlämnandet till frih. Rappe af sällskapets stora guldmedalj "såsom ett tecken på dess tacksamhet, tillgiivenhet och vänskap" med därtill knuten liflig önskan, att frih. Rappe ännu måtte få lefva och verka många år i den bygd, i hvilken han är så älskad och aktad.

Med synnerligt intresse fästad vid de kyrkliga institutionerna har friherre Rappe allt sedan 1893 mottagit uppdrag som lekmannaombud i kyrkomötet för Kalmar stift. I kyrkomötenas förhandlingar har han tagit en synnerligen liflig del, i kyrkopolitiskt

FRU HILDA MITJANA, född Falck.
(Se text å sid. 182).

DROTTNINGHOLM.

FÖR HVAR 8 DAG AF FIL. D:R C. FORSSSTRAND.

H. S. D:s STOCKHOLMSFOTOGRAF.

SLOTTSFASADEN MOT PARKEN

Kliché: Bengt Silfversparre.

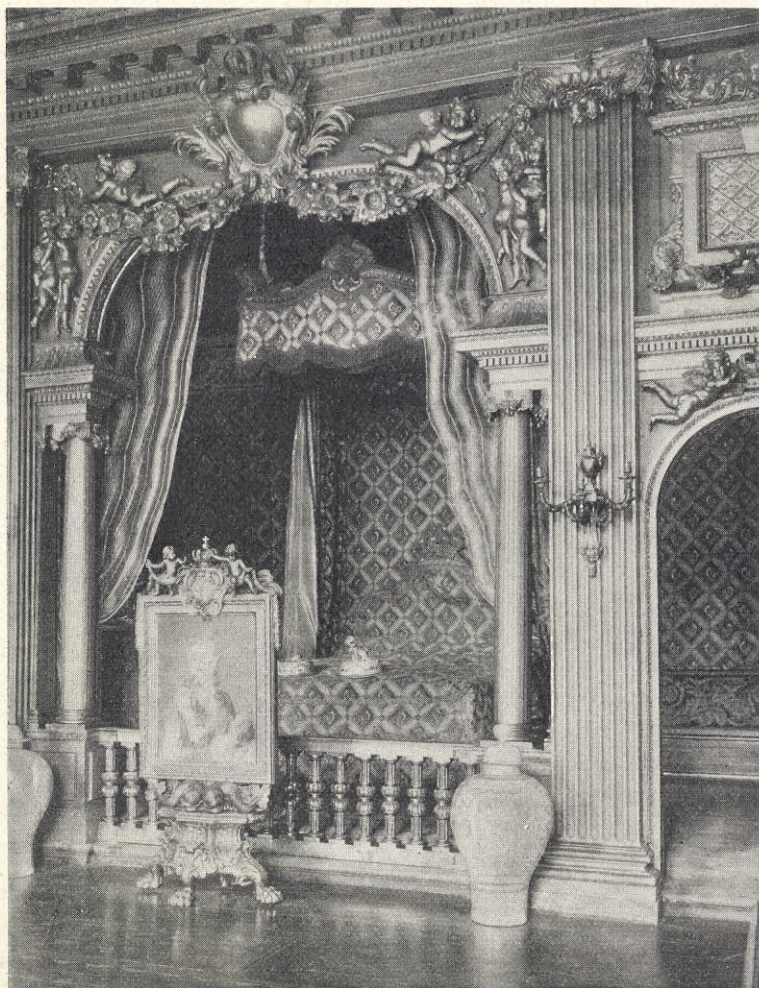

Foto. Lamm, Stockholm.

GUSTAF III:s SÅNGKAMMARE, ett af slottets praktfullaste gemak.

Kliché: Bengt Silfversparre.

Drottningholm, det förrämsta af de kungliga lustslotten. Hedvig Eleonoras och Tessins skapelse, har under den senaste tiden varit föremål för en uppmärksamhet och omvårdnad, hvilka varit ägnade att motväga den försummelse och den likgiltighet, som ofta förut och märkligt nog äfven i nyare tid ej sällan kommit det till del. För några år sedan beviljade sålunda riksdagen ett rikligt anslag för det särskildt i yttre hänseende rätt förfallna palatsets restaurering, och resultatet af den pietetsfullt utförda, i somras fullbordade restaureringen är, att det präktiga slottskomplexet nu reser sig förnygradt, men oförändradt i de gamla formerna, i de natur-sköna omgifningarna som det vackraste byggnadsverk vi äga från barockens tid. Äfven i slottets inre ha omfattande restaureringsarbeten utförts och i samband därmed väsentliga omändringar i våningarnas möblering och dekorativa utstyrel. Drottning Victoria har härvid mången gång personligen ingripit, och vid omdaningsarbetena har man i öfverintendenten John Böttiger haft att tillgå en lika intresserad som sakkunnig ledare.

Också väckte "riksänkedrottningens" magnifika slott då det nyligen förevisades för inbjudna representanter för pressen, odelad beundran. Äfven i senhöstens stämning skänkte slottets exteriör samma eleganta och graciösa intryck, som dock ännu och under solvarma somrardagar frammana Drottningholms erinringar om Versailles,

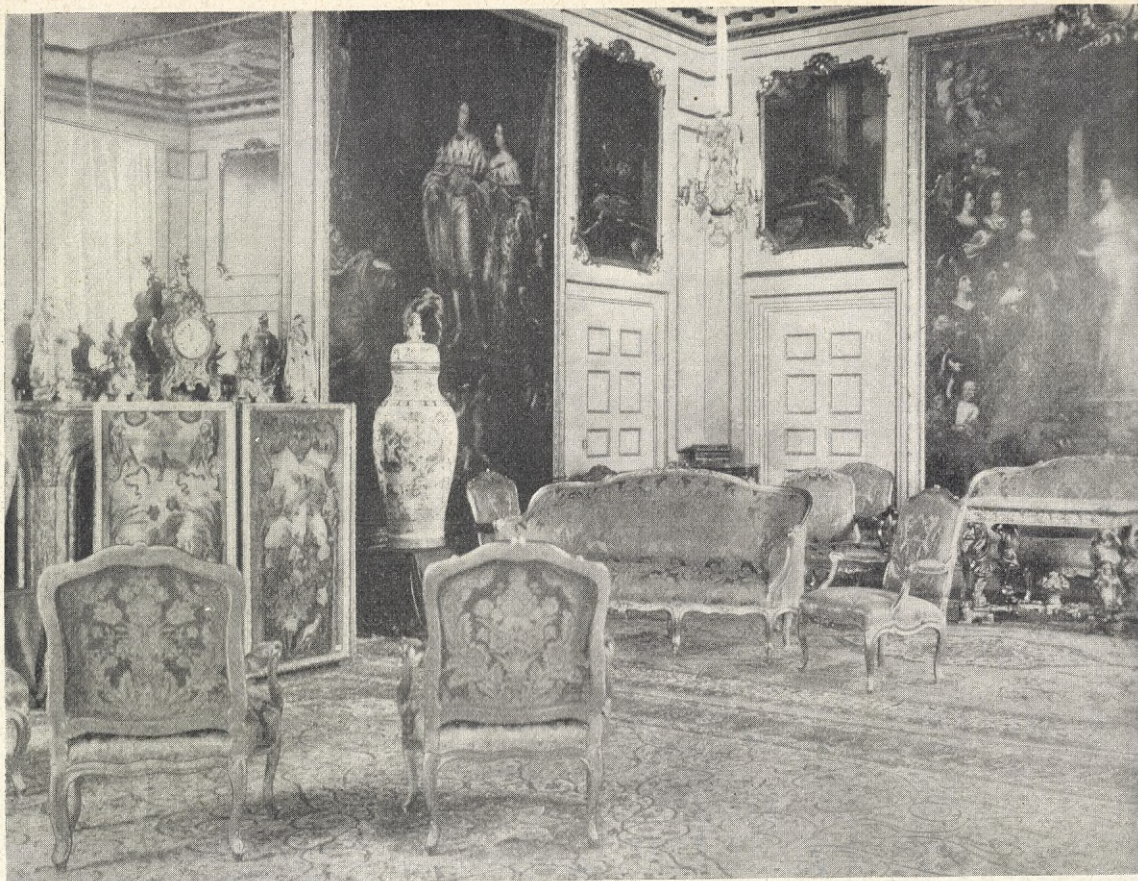

Foto. I 17133, Stockholm.

DROTTNINGHOLM: Ehrenstrålska salongen.

Kitché: Kem. A.-D. Foto: Silfverparn, Sölm. Cbg.

och i de många salarna och gemaken fann man hur barockens och rokokons olika men i hvarandra gående smakriktningar nu enats till helgjuten verkan, ägnad att låta både den historiska troheten och en mängd intressanta och dyrbara detaljer i utsmyckningen komma till sin rätt. Så som nu drabantsalen, stensalen, Carl X Gustafs galleri, den kinesiska salongen, Gustaf III:s sängkammare och många fler af salarna och gemaken te sig, äro de riktiga praktrum, passande väl ihop med slottets hela prägel och äfven med sin uppgift att bilda en verkligt kunglig ram kring de partier eller rum i våningarna, hvilka, äfven de dyrbart inredda och prydda, bebos af konungen och drottningen och andra medlemmar af kungahuset under deras vistelse på slottet.

Men så har också Drottningholm ställt ett utmärkt material till vederbörandes förfogande i omdaningens värf. Medan Gripsholm, mediäflaren om första rangplatsen bland de kungliga Mälarlotten, mest är ett historiskt museum, som blott undantagsvis uppvisar en bebodd byggnads karaktär, bär Drottningholm, tack vare sin arkitektur, sin anläggning, sitt idylliska läge det levande lifvets prägel äfven då det står tomt, och dess inre hyser massor af värdefulla konst- och konstslöjdsalster, som blott väntat på den ordnande handen att komma på sina rätta platser och tillsammans bilda interiörer från minnesrika skeden i det förflutna, i främsta rummet den karolinska tiden, men äfven frihetstidens och det gustavianska tidevarfvets måhända mindre ståtliga men kanske lika

intressanta kulturskeden. Drottningholm bjuder sålunda lika frikostigt på minnen från de tre Carlarnas tider, t. ex. i Lemkes bataljmålningar i Carl X Gustafs galleri och i de flesta talrika alstren af Ehrenstråls pensel, som på rokokogobelänger, konstmöbler af Haupt och andra mästersnickare, porsliner från Orienten och Meissen, pasteller af Gustaf Lundberg, praktmöbler från det gamla Wachtmeister-Fersenska Mälsåker och otaliga andra prydnadsföremål och minnen af växlande värde, men alla mer eller mindre intimt knutna till slottets och dess kungliga innehafvares historia, hvilket i de flesta fall är detsamma som Sveriges.

Att framhålla någon särskild detalj från det nutida Drottningholm, vore att göra de öfriga orätt, ty vid omdaningen har man uppenbarligen ägnat lika stort intresse åt alla partier af slottet, som kommit under behandling. Dock torde Gustaf III:s sängkammare kunna göra anspråk på att ha fått den dyrbaraste utsmyckningen, och den fasta dekorationen här, af snidadt trä, formadt i stuck och drifvet i koppar, i rik förgyllning på mattblå grund, är utomordentligt vacker.

Konungen och drottningen ha sedan någon tid tagit sin bostad på Drottningholm, som efter den väl behöfliga restaureringen åter kommit till heder. Från regeringsbekymren och representationsplikterna är det godt att ha en sådan tillflyktsort, som dock ingalunda varit lika uppskattad af deras majestäters föregångare. Slottets första glansperiod inföll under grundläggariinnans dagar, och Lovisa Ulrika och

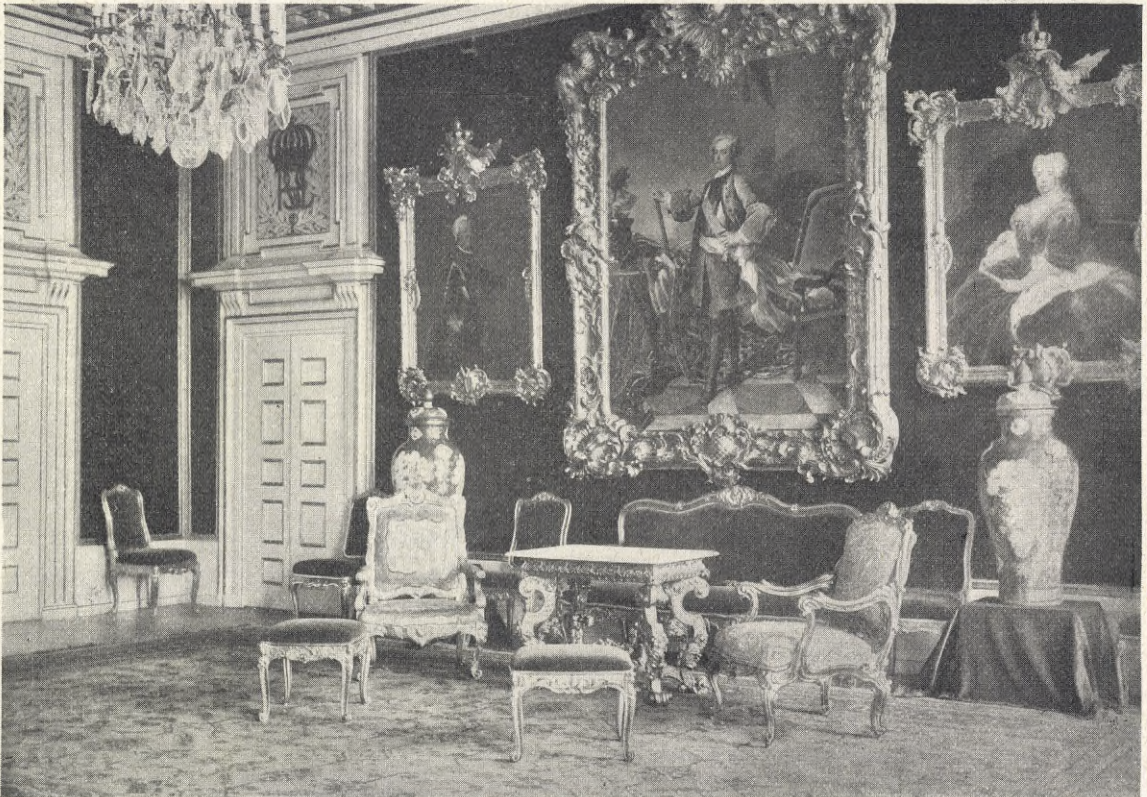

Foto. Lamm, Stockholm.

DROTTNINGHOLM: En af salongerna, med Adolf-Fredriks och Lovisa-Ulrikas porträtt.

Kliché: Bengt Stjernqvist.

Foto. Lamm, Stockholm.

DROTTNINGHOLM: Konungens bibliotek.

Kliché: Bengt Stjernqvist.

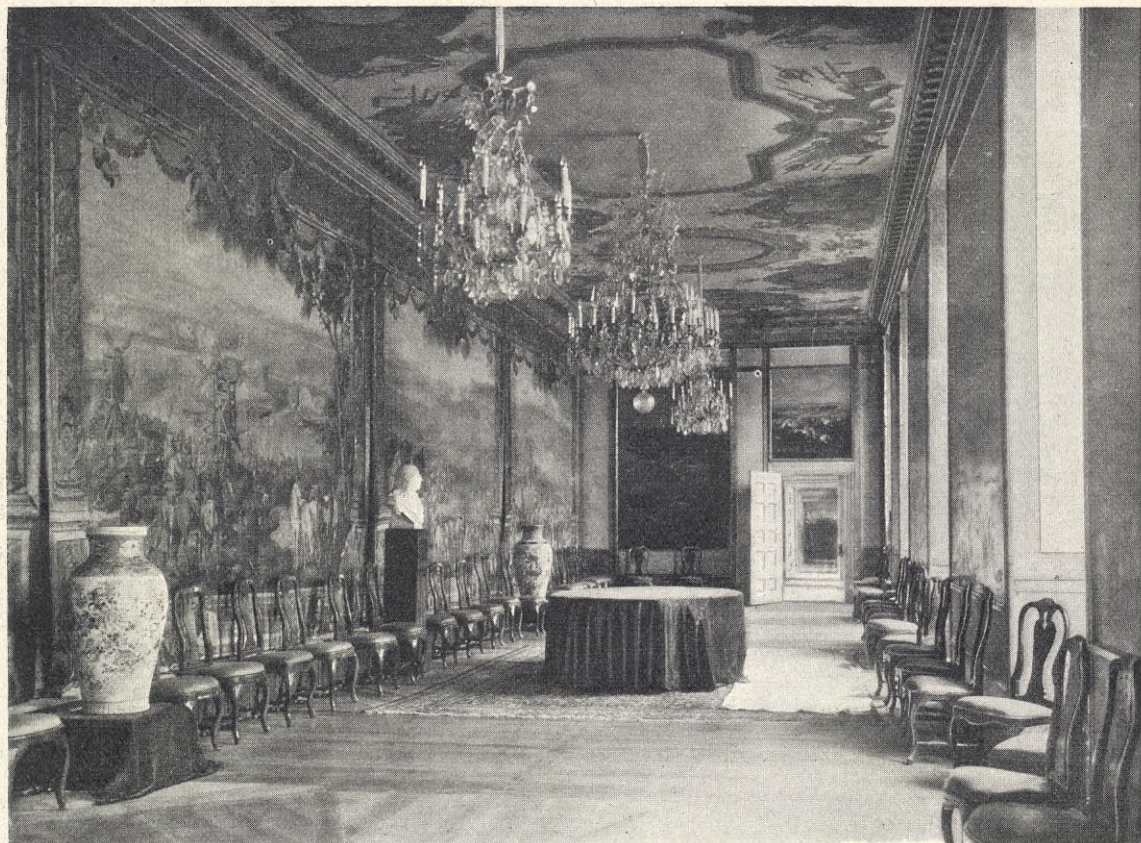

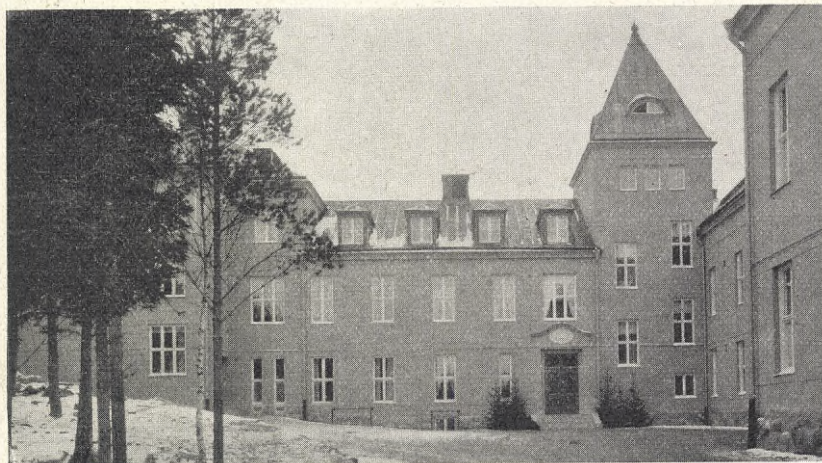
Foto. Lamm, Stockholm.

DROTTNINGHOLM: Carl X Gustafs galleri.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Silfversparre, Sthlm.—Gbg.

Adolf Fredrik hade där sitt älsklingstillhåll. Gustaf III uppehöll sig gärna och länge på Drottningholm, men omväxlade tidt och ofta med Gripsholm och Ekolsund. Carl Johan trüfdes ej på det måhända alltför mycket om den föregående dynastien påminnande slottet utan föredrog Rosendal eller det i ren empirestil inrättade och smäckade Rosersberg, där ätven adoptivfadern Carl XIII med förkärlek

vistats. Under många decennier af 1800-talet stod Hedvig Eleonoras Mälarslott sålundä så godt som glömdt och öfvergifvet, och det var egentligen först Oscar II, som åter skänkte detsamma kunglighetens lif och glans, emellanåt i storslagna fäster för kongresser, hvilkas utländska medlemmar till sina hemland medförde en entusiastisk beundran för "Nordens Versailles".

F to. Bl m, Västerås.

VESTMANLANDS LÄNS TUBERKULOSSJUKHUS, invigd den 25 nov.

Kliché: Bengt Silfversparre.

(Till portr. å sid. 178.)

Den 8 december vigdes i Stockholm f. d. spanske legationssekreteraren därstädes — nu i S:t Petersburg — d:r *Rafael Mitjana* och fröken *Hilda Falck*, dotter till aflidne brukspatron C. Falck och hans likaledes aflidna maka, född Bayard. D:r M. förvärfvade på sin tid, äfven utom den diplomatiska kretsen, genom sitt sympatiska umgängessätt och sin framstående musikkunskap ett stort antal vänner här i landet.

FATTIGVÅRDSMÖTET I GÖTEBORG

Foto. Backlund, Göteborg.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Silfverparre, Sthm-Gbg.

GRUPP AF FRAMSTÅENDE DELTAGARE I FATTIGVÅRDSMÖTET: Fr. v. sittande: Fröken Ch. Willerding (led. af Göteborgs Fattigvårdsstyrelse; inom det praktiskt socialfilantropiska arbetsområdet synnerligen framsående och verksam), doktorinnan T. Matell, (fattigvårdare, v. ordf. vid mötet), fru H. Enander (led. af Gbg's Fattigv.-styr.). Stående: Borgmästare P. Lamberg (v. ordf. vid mötet), Fabrikör M. Lyckholm (v. ordf. vid mötet), redaktör G. H. v. Koch (v. ordf. och föredragshållare vid mötet) dir. A. Hård af Segerstad (Gbg's fattigv.-dir., föredragshållare), handl. G. v. Reis (led. af Gbg's Fattigv.-styr., föredragshållare), syssloman A. Ahlfors (ledamot af Gbg's Fattigv.-styr.).

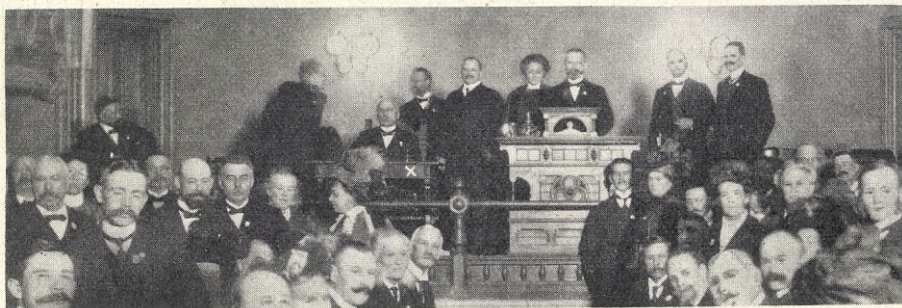

Foto. Backlund, Göteborg.

Kliché: Bengt Silfverparre.

FÖRHANDLINGARNA I K. F. U. M:s STORA SAL: Mötets ordförande, landshöfding Widén (X).

Svenska Fattigvårdsförbundet anordnade dagarna den 4-7 dec. fattigvårdsmöte för västra Sverige med ekonomiskt understöd af Göteborgs stad och de tre närmaste lands-tingen. Förhandlingarna, hvari deltog ca 400 personer, rörde främst angelägenheter i samband med fattigvård men även hithörande frågor såsom tvångsinternering af alkoholister, fattiggårdar, tuberkulosens bekämpande m. m.

Atelier Tre Kronor, Sthm.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Silfverparre, Sthm-Gbg.

FARMACEUTISKA FÖRENINGENS STYRELSE. Den 9 dec. firade Föreningen sitt 50-årsjubileum med en stor högtidlighet å Vetenskapsakademiens hörsal. Med anledning häraf återgifva vi en gruppfoto af den nuvarande styrelsen, hvars ordförande är apotekaren herr A. N. Blomquist.

MARIE CURIE

Hvem är Marie Curie? Hvem är den mångomtalade och mångomstridda kvinnliga vetenskapsmannen som två gånger genom sitt arbete aftvingar den nackstyfva världen af lärde det stora erkännande som ligger i Nobelprisets utdelande?

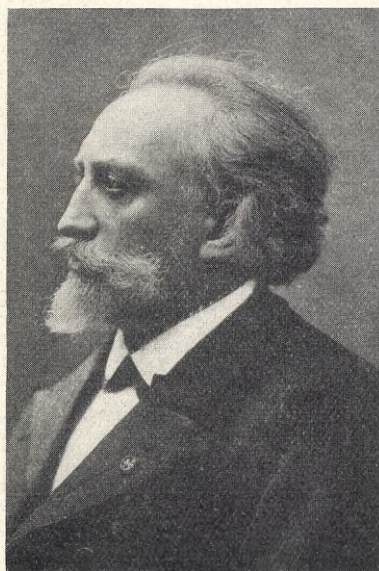
Marie Curie har känt många vindar svepa kring sitt namn och sin person. Hon har fått gå steg för steg. Hela sin ungdom lefde hon i fattigdom och vemod. Men det torra och knappa brödet och sorgen efter ett förlo-radt fosterland höll henne icke tillbaka. Tyst och oförtrutet sökte hon sig fram mot det hon instink-tivt kände hörde henne till. Det tycktes icke ge henne framgång, erkännande och pengar. Det blef tvärtom mera arbete och flera umbäranden, men hon gaf icke upp det, ehuru hon motarbetades — dels af kamratlig afundsjuka, dels därför att hon var kvinna.

Det stora arbete som föregick upptäckten af radium bedrefvo hon och hennes man på lediga stunder — då det brödgifvande arbetet var slut för dagen. Det var i ett provisoriskt skjul med jordgolf och glastak, där solen brände om sommaren och blåst och regn trängde in om vintern, som de på grofynade bord och bräder bredde ut sina dyrbara radiumpreparat, för hvilkas skull

II. 8 Da STOCKHOLMSFOTOGRAF. MARIE CURIE MED DOTTER.
Efter fotografi tagen den 10 december.

Kliche: *Reint Silfverqvista.*

Efter fotografi.

Kliche: *Reint Silfverqvista.*

de icke långt ifrån ledo verklig nöd.

Så kom er-kännandet. Det var Sverige, som gaf det. Marie Curie fick ett ekonomiskt sorgfritt år. Hon kunde hvila och kunde ägna sig helt åt sitt eget arbete. Hennes man rycktes bort och hon fortsatte ensam hvad de båda begynnnt. Den vetenskapliga världen fäster återigen sina blickar på hennes arbete, och för andra gången önskade den utmärka henne. För andra gången kom Sverige.

*

Hvarje verklig framgång kan säkrare

räkna med afundsmän än med erkännande, det har Marie Curie bittrare än mången fått erfara. En tygellös afundsjuka öfver hennes vetenskapliga segrar har förskaffat henne fiender, hänsynslöst förtalande och nidskrifvande motståndare. Det skall icke kunna sägas, att hon i det land, som först af alla gaf henne vetenskaplig upprättelse, funnit annat än förståelse äfven af hennes rent personliga egenskaper.

*

Från Nobelfesten och prista-garnes besök i Stockholm blifva vi i tillfälle återkomma med unika bilder i nästa häfte.

PROF. CESAR THOMSON, den atom-ordentlige belgiske violin-virtuosen, har i dagarna konserterat i Stockholm, mött med enstämmig entusiasm af publik och kritik.

TAKT.

FÖR HVAR 8 DAG af ARTUR MÖLLER.

Ivan Petri, fil. kand. af Malmö nation, hade gått in på Ateneum för att läsa morgontidningarna. Men tankarna förmådde inte hålla sig inom spaltlinjerna, och efter en stund sjönk tidningsbladet ned mot knäna.

I morron var alltså tredje dagen.

Och detta *måste* klaras.

Banken hade vägrat omsättning på den grund, att namnet Ture Bergfors fanns med på växeln.

Till trots för den prekära situationen kunde Petri ej afhålla sig från ett leende vid de idéassociationer, som detta namn frammanade.

En liten bondpojke från de karga, skogiga skånebygder i norr, som af den riktiga slättbon hänfördes till Småland. Halmgult hår, käck näsa på bred bas, energisk haka. Och en svada! Han borde ha blifvit handelsresande, tänkte Petri. Aldrig hade han träffat på en sådan talang i att prata omkull folk.

Det var också enda förklaringen till, att Bergfors på de tre år han legat vid universitetet fått nära nog alla solventa namn inom studentkåren på sina papper. Äfven sådana, som annars värjde ifrån sig med "principer".

Och tills för en månad sedan hade han skött allt mönstergilt — balanserande med omsättningar och nya lån. Men alltid första dagen.

Så, plötsligt, den första protesten. Och sedan — pang! — pang! — krasch!

Med. stud. Bergfors tycktes ha öfverväldigats af fullständig letargi. Han lät allting stupa, låg på sin soffa och rökte snugga hela dagen. Borgensmännen måste ta in det ena papperet efter det andra.

När det rasat utefter hela linjen, tog en af borgensmännen initiativet och sammankallade de öfriga till ett möte på enskildt rum å Grand hotell. Därunder beslöts, att man skulle ordna ett stort amoreringslån i Riksbanken åt Bergfors med halfårs-terminer, hvarigenom han skulle sättas i tillfälle att peu om peu afbördas sig sin skuld. Nu var det blott att skicka ett stadsbud efter låntagaren. Han infann sig, uppnäst, säker och fryntlig som vanligt i sällskapet. Men när låneansökningen lades för honom, svarade han med en bestämdt afvisande gest:

— Nej, jag skrifver aldrig mer på bankpapper. Jag har sett hvar till detta leder. —

Den smörj han fick, mottog han med ståndaktig kallblodighet. Men sitt namn skref han ej på. Han satte för stort värde på att vara en skuldfri man.

Och så till vida måste Petri ge honom rätt. Tänk om han nu finge en protest. Nu, då allting vacklade, då den bank, som visat sig välvilligast mot de akademiska medborgarna började dra öronen åt sig och kommit underfund med att de s. k. studielånen missbrukats i hittills oanadt omfång, nu då Frank Heller blifvit snöpligt kuggad på sitt arf! Nu behöfdes det bara, att ett enda papper sprack, så skulle de öfriga följa slag i slag, precis som i fallet Bergfors!

Nej, nej, han måste finna en utväg, *måste!*

Och fram för Petris öga stiger åter bilden af kammarherre Gyllenrahm.

Ja, hvarför inte egentligen? Hade Gyllenrahm någonsin visat honom annat än älskvärdhet, urbanitet, ja sympati! Hade han någonsin ens under den sommar, då Petri undervisade hans son i franska, engelska och geografi — hade han någonsin uppträdt annat än som hans ädle vän, hans — liksom tillfälligtvis — mer af ödet gynnade jämlike.

Och dock var han den ende, som Petri aldrig kunnat förmå sig att hänvända sig till.

Eller kanske just därför!

Dumheter. Hvilkas hjälp skulle man påberopa, om inte just sina andliga vederlikars. Och hade förresten inte Petri gjort kammarherren en verklig tjänst, då han lyckades läsa upp Adolf i sjunde nedre — Adolf, som dock hade tre underbetyg och var sin moders son!

*

Tre kvart senare satt Ivan Petri på tåget.

Han hade erfärit en stor lättnad, då inspektoren svängde armen och vagnsfielen ljudlöst satte sig i gång.

Nu fanns ingen återvändo.

Förströdt lät han landskapet svänga förbi i kupé-rutans taivelram. Ett konturlöst skyhölje hängde öfver de geometriskt rutade markerna, endast vid horisonten gläntade en mattgul ridåflik. Här och där stack en gård upp med sina två sidolängor, omgifven af sin trädunge som af ett grönsaks-knippe. Men inga lärkor ringde ännu vår i luften, allt låg grått och blytungt.

Mars — blötande, envis eftervinter.

Petri ansträngde sig att ej låta naturens beklämning smyga sig öfver sinnet. Han erinrade sig den ena muntra episoden efter den andra från den sommar han konditionerade på Bokå, skrapade ihop alla drag af gyllenrahmsk generositet, allt som tydde på att kammarherren icke tillhörde den kategori af människor, som anse det brottsligt att vara i penningförlägenhet.

Mest hugnad beredde det honom likväl att de voro bröder. Det borde underlätta framställningen väsentligt.

Det var en tjuugo minuters gång från stationen och fram till herrgården. Petri kunde ej hjälpa, att han fann landskapet både fult och trivialt med de svarta, feta, plograndade fälten, de leriga dikena, den uppkörda landsvägen, de undersåtsiga gårdarna. Då och då lyfte en kråksvärm ur de kala träden och fyllde rymden öfver hans hufvud med sina skorrande, olycksbådande missljud.

Men som han tog af i herrgårdsallén, växlade intrycket. Mellan de båda skyldrande raderna af åldriga bokar höjde sig vägen liksom i vördnadsfull stigning upp mot den slottslika manbyggnadens fasad. Det verkade rätt egendomligt, att den höghvälfda portalen mynnade åt båda sidor, så att man såg ett segment af himlen tvärs igenom slottet. — —

Till höger låg parken med sina svandammar och den blanka ån, sin röda matta af fjolårslöf och den förnäma kontemplativa stillhet, som gärna blir bofast i skygd af gamla träd.

När Petri med ofrivilligt saktade steg beträdde gårdsplanen, kom Ulf, den stora danska doggen, rusande mot honom. Men väl framkommen kände han igen röst och lukt, och vildt pendlande med svansen sökte han komma åt att slicka Petri i ansiktet.

Kammarherren måtte ha hört det grofva skallet, ty han kom till synes i bibliotekets öppna fönster.

— Nej, men se Petri, det var då en treflig surprise, ropade hon med sin mer uppsvenska än skånska diktion, därtill slipad genom vanan med främmande språk. Stig på, stig på!

Och han var honom till mötes i hallen. Med hela den så att säga lugna liflighet, som Petri så väl kände igen förebrädde han honom att ej förr ha

besökt Bokå och hoppades, att han åtminstone ville stanna dagen öfver.

— Vi äter fortfarande middag klockan half sju om du minns — hvafalls inte stanna? — smoking! a lå lå — men kanske du vill ha ett bad före maten — man får ju alla porer igendammade på de här tågen. Fritz, säg till om ett bad åt kandidat Petri! När Petri, fast besluten att göra sig till herre öfver sin tvungna stämning, kom ned i den höga matsalen, med teakpanel och gyllne skulpterade rococo-frukter i taket, såg han, att det bara var dukadt för två.

— Min gemål ligger nere i Wiesbaden för tillfället och dricker mineralvatten, förklarade kammarherren. — Men vi ska dricka någonting mycket bättre — jag har just fått ett par prof af en Chateau Latour från 79.

Jag hoppas den ger mig mod och fräckhet, tänkte Petri. Det var ju i alla fall en oerhörd tur, att de blefvo på tumanhand.

— Nå, Evert är väl underlöjtnant vid det här laget, sade Petri i det han bredde smör på en af de deliciöst rostade brödskiivorna, hvilkas smak han väl mindes från konditions sommaren.

— Tack vare dig, höll jag på att säga. Ja, le temps s'enfuit... sade Gyllenrahm med en lätt suck. Man har börjat bli skallig vid tinningarna, som du ser...

— Tvärtom, jag satt just och förvånade mig öfver hur lite du förändrats, replikerade Petri, i det han med diskret beundran lät blicken glida öfver femtioåringens stora, linjerena profil och den klara hyn.

— Ah lå lå... Bjud inte bagarborna bröd och inte en gammal hofman på smicker. Men man för ju ett sundt lif härute, rider, sover, äter och råkar nästan aldrig en intelligent mänska, hvilket allt konserverar.

Petri log. Han kom ihåg de stora middagarna för granngodsens, vid hvilka det nästan ansågs strida mot god ton att tala om annat än hästar. Och han kom ihåg den boksynte och världsbereste Gyllenrahms sarkastiska minspel under dessa tillställningar.

— Nå, men berätta nu om ert lif inne i Lund och hur du fått ären att gå!

Och Petri berättade om både det ena och andra. Men utan fart och lif — och ett par gånger höll han på att tappa tråden.

Efter fotografi. Kliché: Bengt Silfverparre.
FRU EVA MÖLLER, Ljunga-Ryssby,
100 år den 23 nov., jämte dotter,
fröken Emma Möller, 66 år.

han på att tappa tråden. Skall jag leda in samtalet på mina affärer, skall jag säga det nu? satt han och tänkte.

I detsamma kom den gamla bourgoggen in.

— Ja — höjde Gyllenrahm sitt glas — kära Petri, det var en stor glädje att få se dig här. Jag började nästan tro, att du glömt bort Bokå, men hädanefter hoppas jag, att det inte skall bli så långt mellan dina besök.

Medan han talade tyckte Petri sig

märka, att kammarherrens blick hvilade forskande, nästan hvass på honom, och att någonting sarkastiskt dolde sig i hans munvinkel. Men i det de stötte glasen mot hvarandra lyste världens ögon af välvillig sybaritet.

Nu är det omöjligt! tänkte Petri. Jag får vänta till kaffet.

Det dracks som vanligt inne i biblioteket — det rum, där Gyllenrahm helst uppehöll sig.

— Jag som en gammal herre dricker helst ett glas kognak, sade Gyllenrahm — men du föredrar visst ett glas likör — Chartreuse eller Grand Marier?

— Ja tack, svarade Petri förströdt.

Kammarherren såg ett ögonblick på honom och gaf order om båda sorterna.

När de smuttat på sina glas, yttrade värden plötsligt i förändrad ton:

— Ivan, du vet hur stort värde jag satt på ditt umgänge i denna andliga öken, där gunås äfven kamelerna äro talföra. Men jag har en sak att anmärka mot dig. Du har inte uppfört dig korrekt mot mig!

Petri ryckte till, han kände hur blodet kom och gick i hans ansikte.

— Om jag begått någon taktlöshet, sade han, när han återfått väldet öfver sin röst — ber jag dig skriva det på min enkla borgerliga uppfostran — —

— Asch! Men du måtte inte påminna dig det löfte jag aftvang dig innan du förra gången lämnade Bokå. — Kammarherren såg genomträngande på sin osäkre gäst. — Jo, du lofvade mig, att om du kom i något bryderi, där jag kunde vara dig till hjälp, skulle du stöta på mig.

Efter ett par dröjande bloss på sin cigarr återtog kammarherren.

— Eh bien — jag vet, att du har haft en del ekonomiska embarras — ehuru du inte låtit mig veta det. Anser du mig då inte för en person, hvilken man kan visa förtroendet att låna pengar af? Så kunde du väl åtminstone använt min borgen.

De sista orden kommo med ett sorgset förebrående tonfall.

Petri satt först och stirrade. Så sken efter hand ett galghumoristiskt leende upp i hans ansikte, och han sade beslutsamt:

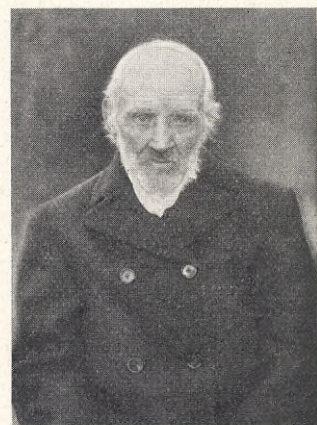
— Nå, är det inte annat så — — Jag är just nu i en sådan situation, behöver 500.

Och då han såg kammarherren sträcka sig efter en nyckel:

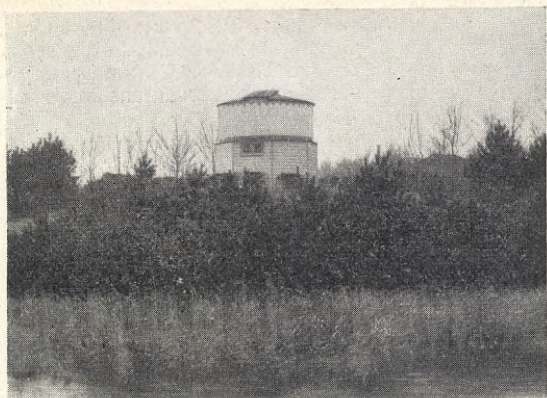
— Det behöfs inte. Jag har en växelblankett i plånboken.

Aj! Han bet sig i läppen.

Men nu var det Gyllenrahm, som log — fint och nästan omärkligt.

Efter fotografi. Kliché: Bengt Silfverparre.
PER KRISTENSSON, f. d. hemsägare, Stafsinge, 100 år den
16 nov.

Amatörfoto.

Kliche: Bengt Sjöversparre.

NYTT OBSERVATORIUM I MALMÖ MED TILLTRÄDE FÖR ALLMÄNHETEN har i dessa dagar öppnats i Stadsparken. Staden har upplåtit plats.

Stockholms högskolas botaniska anläggningar. Våren 1910 fullbordades de för botaniska studieändamål af professor G. Lagerheim gjorda anläggningarna å Stockholms högskola. Olika omständigheter

Kliche: Bengt Sjöversparre.

Efter fotografi. HEDERSGÅFVA TILL HOFTANDLÄKAREN E. FÖRBERG på 60-årsdagen (se P.V. G.) Skrinet är ritadt af art. V. ANDREN och utfördt i förgylld. silver med emalj och äkta perlor hos HALLBERGS i Stockholm.

— ej minst hänsynen till utrymme och lämplig plats — gjorde, att dessa anläggningar måste ske i begränsad skala. Icke desto mindre erbjuda de redan nu en i hög grad representativ samling studieväxter af de mest skiftande arter och slag.

Det är anmärkningsvärdt, att antalet arter sprungit upp till ej mindre än omkring 500, särdeles som de flesta af dessa, som gäfvor tillställts högskolan. Bland de största gåfvorna kunna antecknas sådana från Uppsala och Lunds botaniska universitets trädgårdar, Stockholms stads anläggningar, från Köpenhamn och Kristianias universitet, svenska missionärer i Asien, m. fl.

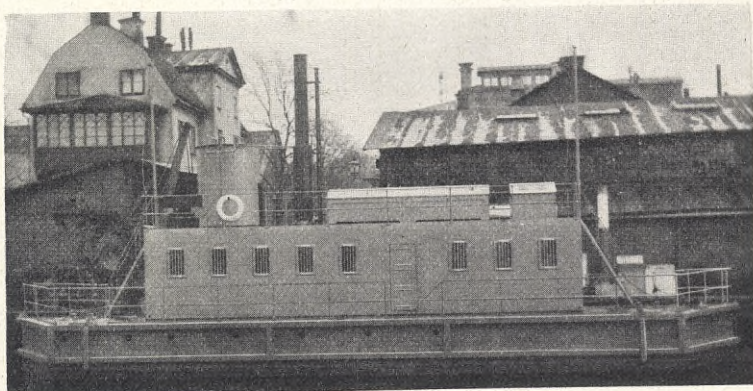

H. S. DA STOCKHOLMSFOTOGRAF.

STOCKHOLMS HÖGSKOLAS NYA VÄXTHUS.

Kliche: Bengt Sjöversparre.

Bergsunds mek. verkstad har nyligen till Käsö Karantänsanstalt utanför Göteborg levererat ett "krigsskepp" af mera ovanlig typ, snarast en präm. Det är konstrueradt af ingenjör P. Härdén som jämte doktorerna K. Sandén i Stockholm o. K. J. Gezelius i Göteborg studerat anstalter mot råttor i utlandets hamnstäder. — Prämen är försedd med apparater för att medelst inpressning af koloxid i misstänkta fartyg fullständigt döda och utrota skeppsråttorna. Proceduren drager några timmar, under hvilka människor ej kunna uppehålla sig ombord, då gasen är giftig och måste med stor försiktighet handhafvas. Hela kostnaden för präm och attiralj är 50,000 kronor.

Efter fotografi.

RÅTTKRIG. Den nya råttprämen till Käsö karantänsanstalt.

Kliche: Bengt Sjöversparre.

Efter fotografi.

ENGELSKA KONUNGAPARET PÅ VÄG TILL KRÖNINGEN I INDIEN. I Port Said mottog konungaparet ombord Medina ett besök af Egyptens Khediv, m. fl. Vår fotografi visar: Jr. v. sittande: Drottning Mary och Kiamil Pascha (Turkiets ex-storvisir) samt stående: Generalen Sir Reg. Wingate (Sirdar), Prins Mohammed Ali Pascha, Hertigen af Teck, prins Zia-ed-Din (turkiske tronföljaren) Khediven af Egypten, Konung Georg och Lord Kitchener.

Kliche: Benjt Sjöversparre.

nom tid torde vi kunna återgifva fotografier från kröningsdagarna, som bevisas af en meddelare till H. 8. D.

*

Efter fotografi.

KONUNG VAJIRAVUDH AF SIAM, i dagarna krönt i närvaro af bl. a. hertigparet af Södermanland. — Vi återkomma med bilder.

Kliche: Benjt Sjöversparre.

Konung Alfons' faster, den 47-åriga *infantinnan Eulalia* har trotsat ett kungligt förbud att utgifva ett memoarverk och därmed fullständigt brutit med spanska hovvet, från hvilket hon i öfrigt sedan flera år hållit sig afskild, bosatt i Paris. Schismen har väckt utomordentligt uppseende. Å vårt nytagna porträtt håller furstinnan just på med det mera förargliga än betydande manuskriptet.

Efter porträtt.

EULALIA, den rebelliska spanska infantinnan. Efter ett i dagarna i Paris taget porträtt.

Kliche: Benjt Sjöversparre.

SIR EDWARD GREY, efter ett i dagarne taget, auktoriseradt portr.

Englands utrikesminister höll nyligen ett världshistoriskt betydande tal som förklaring till landets hållning under Marockokrisen. Talet, som motsetts med utomordentlig politisk spänning, var direkt riktadt till Tyskland, som dock, trots den försonliga anda förklaringen var hållen i, synes finna den samma snarast påfordra ytterligare flottrustningar.

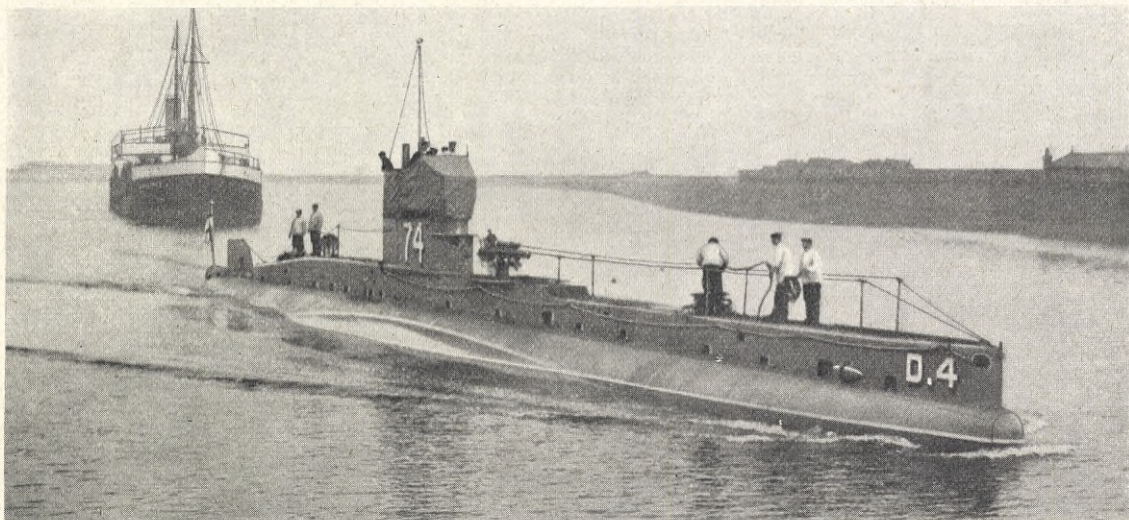
*

Häromdagen sjösattes vid Barrow i Irländska sjön den engelska undervattensbåten D 4, hvilket är det mest fruktansvärda fartyg, som ännu byggts af denna

NÄR ITALIEN ANNEKTERADE TRIPOLIS. Gen. Caneva uppläser den visserligen officiella men afingen erkända annekteringsakten.

typ och det enda fartyg i världen, som kan kämpa både öfver och under vattenytan. Den är armerad med en snabbskjutande kanon, som kan sänka hvilka undervattensbåtar som helst på en half svensk mils afstånd. Den kan därefter gå under vattenytan; när den sänker sig åker samtidigt automatiskt kanonen in i skrofvat, där den är skyddad mot vattnets inflytande, och detta sker på en tid af endast omkring en sekund. Kanonens plats är ungefär midt på fartyget — den synes på fotot.

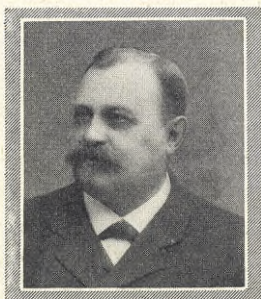

Efter fotografi.

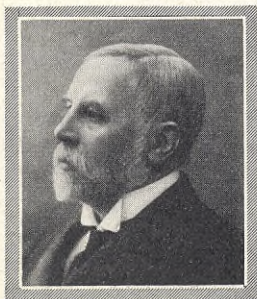
DET SENASTE, MEST FRUKTANSVÄRDA KRIGSFARTYGET I ENGLANDS FLOTTA.

Kliche: Benot Sjöförsvar.

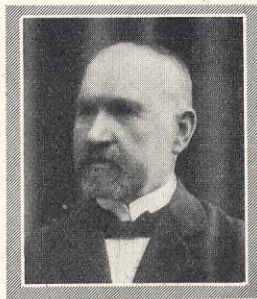
NYA LEDAMÖTER AF RIKSDAGENS FÖRSTA KAMMARE. II.

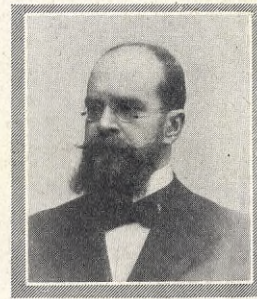
L. T. KÖHLIN.
Maskiningenör. Stadsfullm. —
Ämdl. — Höger.

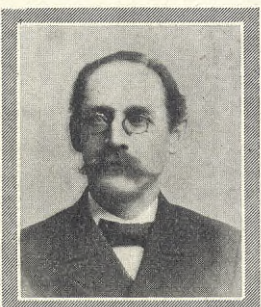
ELFSBORGS LÄN (Höger 5 — Lib. 3):
J. EKMAN.
F. d. Konsul. Grosshandlande.
Komm.-man. — Göteborg. — Lib.

O. PETERSSON.
Hemmansegare. — Småkulla.
Lib.

G. KOBBL.
Docent. — Stockholm.
Lib.

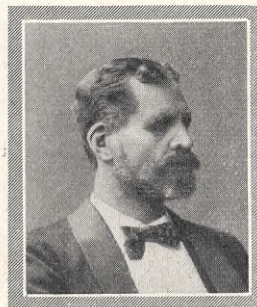
GÖTEBORGS OCH BOHUS LÄN (Höger 4 — Lib. 2):
J. LARSSON.
Landbrukare. Landstingsman.
Nämndeman. — Presstorp. — Lib.

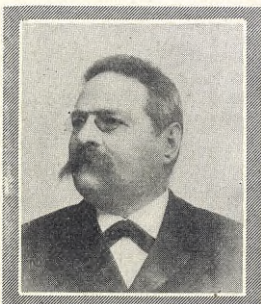
G. S. NEIGLICK.
Borgmästare. Auditör. — Udde-
valla. — Lib.

WESTMANLANDS LÄN (Höger 2 — Lib. 1 — Soc.-dem 1):
A. J. HULT.
Ombudsm. Landst.-m. Nämnd.
Ordf. i Kom.-st. — Kolbäck. Lib.

E. O. V. WAVRINSKY.
Direktör. — Stockholm.
Soc.

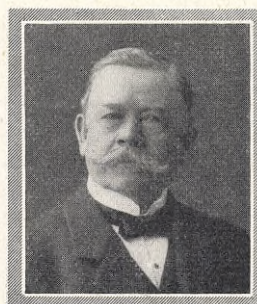
O. BERGER.
Jur. o. Fil. Dr. Häradshöfding.
— Klippan — Höger.

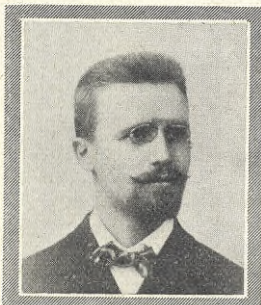
ÖREBRO LÄN (Höger 3 — Lib. 3):
K. A. G. MÖRNER.
Grefve. Kanslisekreterare. —
Stockholm. Lib.

E. LJUNGGREN.
Redaktör. Stadsfullmäktig.
Örebro. — Lib.

A. HAHN.
Fabrikör. Stadsfullmäktig.
Landstingsm. — Örebro. Lib.

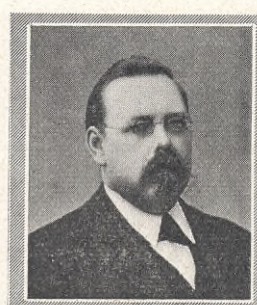
KRONOBERGS LÄN
(Höger 4 — Lib. 1)
A. LJUNGGREN.
Direktör. Stadsf. — Sthlm. Lib.

K. A. MALMBORG.
Godsegare. Landstingsman.
— Kranklösa. Höger.

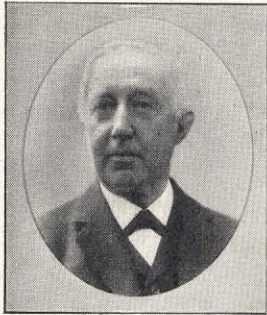

KALMAR LÄN (Höger 4):
C. BOBERG.
Redaktör. — Stockholm.
Höger.

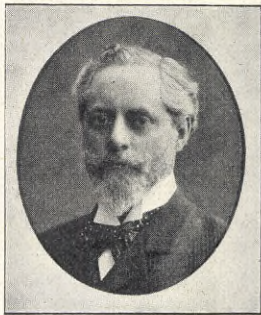

P. O. LUNDELL.
Landbrukare. Landstingsman.
— Ebbetorp. Höger.

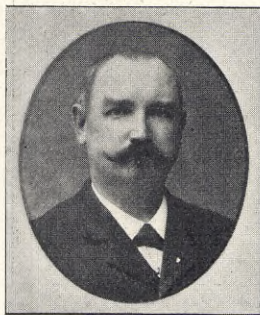
VECKANS PORTRÄTTGALLERI

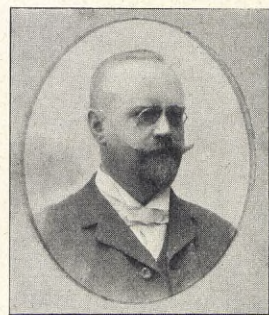
F. A. O. BELFRAGE.
Med. d.r. Distr.-läkare — Gö-
teborg. 70 år 8 Dec.*

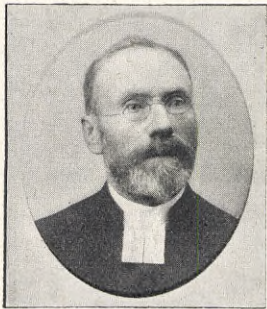
A. E. E. FÖRBERG.
Hofandläkare. Djarsholm.
60 år 1 Dec.*

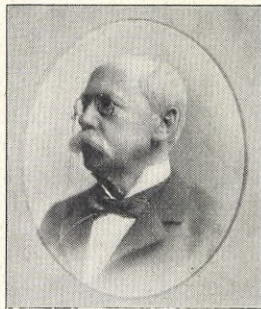
R. N. HAGELIN.
Med. lic. Ex. Prov.-läkare. —
Herrljunga. 60 år 3 Dec.

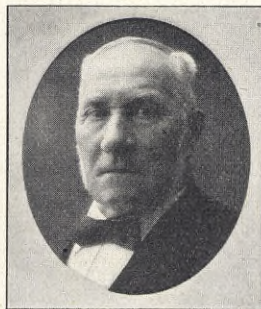
J. A. AHLFORS.
Distr.-läk. Med. Lic. Prakt. läk.
— Göteborg. 50 år 4 Dec.

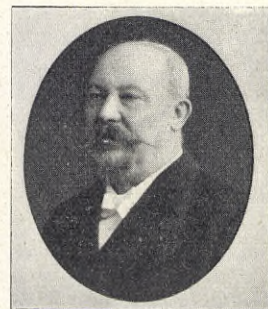
C. A. ADAM.
F. d. Prost. Kyrkoherde — Gö-
teborg. 70 år 2 Dec.*

K. F. KRUEH.
Direktör. Hofbokhandlande. —
Stockholm. 70 år 10 Dec.*

J. A. ERIKSSON.
Grosshandlande. — Göteborg.
70 år 17 Dec.*

J. B. ÅNGMAN.
Rektor. — Stockholm.
60 år 13 Dec.

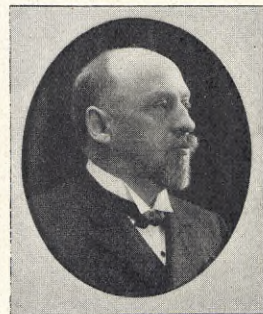
K. W. K HÅRD AF SEGER-
STAD. Bruksdisponent. —
Munksjö. 60 år 6 Dec.*

C. F. A. HÄGER.
Yrkesinspektör. — Jönköping.
55 år 4 Dec.*

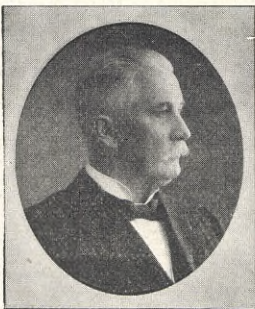
C. LINDH.
Grosshandlande — Varberg.
50 år 29 Nov.*

C. G. E. VON HELAND.
Direktör. Gen.-agent f. Liff.-bol.
Thule. — Sthlm. 50 år 26 Nov.

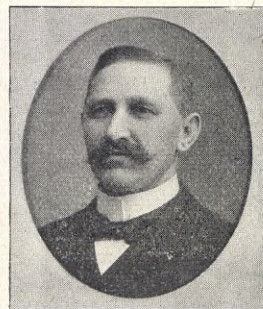
C. A. E HALLBERG.
Postmästare. — Bords.
60 år 24 Nov.

G. L. BÄÄRNHJELM.
Ingeniör. Stationsinspektör. —
Sefle. 60 år 10 Dec.*

E. R L. SMITT.
Bandirektör. Kapten. — Mal-
mö. 50 år 28 Nov.*

A. MAXE.
Stat. inspektör. Stadsfullm. —
Askersund. 50 år 10 Dec.

* Data å nästa sida.

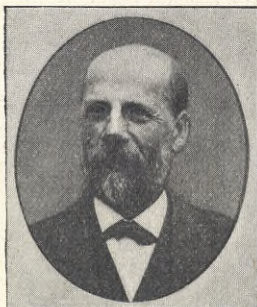
VECKANS PORTRÄTTGALLERI

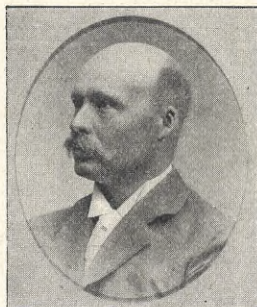
* Data här nedan.

C. H. NORDENFELT †.
Borsmästare. — Kristinehamn.
F. 37 † 1 Dec.*

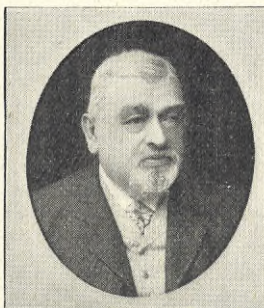
K. G. WIKANDER †.
Folkskollärare — Göteborg.
F. 52 † 29 Nov.*

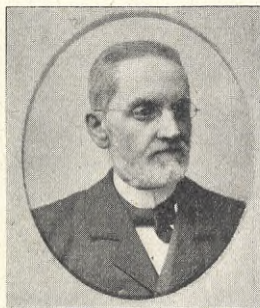
R. D. L. THORBURN †.
Ingenjör. — Uddevalla.
F. 58 † 23 Nov.*

E. E. O'KONOR †.
Grosshandlande. — Sundsvall.
F. 59 † 29 Nov.*

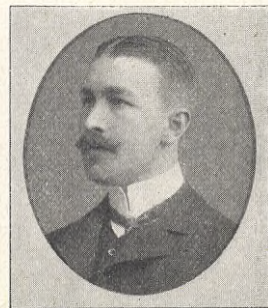
S. F. PSILANDER †.
Med. Lic. F. d. Stadsläkare. —
Stockholm. F. 34 † 28 Nov.*

J. REGNER †.
F. d. Folksk.-lär. o. organist.
Kommunalman. — Grästorp.
F. 35 † 5 Dec.

J. A. ÖBERG †
Direktör. — Eskilstuna.
F. 52 † 3 Dec.*

C. A. LARSSON †.
Direktör. — Gnesta.
F. 78 † 24 Nov.

FREDRIK FRITZ BELFRAGE. Stud.-ex. 60, med. lic. 70, distr.-läkare 70—04. Med. hedersdoktor 93. Led. af styr. i Göteborgs Högskola sedan 04. Led. af stadsfullmäktige 90—02.

ELOF FÖRBERG. Tandläk.-ex. 75, Dent. Chir. Doct. v. Philadelphia Dental College 76. Sedan s. å. praktiserande tandläkare i Stockholm, höftandläk. sed. 84. Adj. led. i Karol. Inst. kommité i undervisn. ordn. v. Tandläk. Inst. 97, samt sakkunnig v. tillsättande af lärareplatser v. inst. 91 o. 1900. President d'honneur v. Intern. tandläk.-kongress i Paris 1900 m. m. Sveriges ombud v. Intern. Tandläk.-kongr. i Madrid 03. Sedan 06 v. ordf. i Styr. i Stockholms Nya Spårvägs A.-B.

CARL ADAM F. i Langensalza, Tyskland, Stud.-ex. 62, prestvigd i Magdeburg 70, rektor o. hi. pred. s. å.; kyrkoherde i Göteborgs Tyska förs. 72, prost 85—01. Inspektör i Gbrgs folkskollär.-semin. 95—01. Utöfvade på sin tid en framstående lärareverksamhet o. innehade ett flertal eckles. o. pedagog. uppdrag.

KARL KRÜHS. Började i bokhandel i Falun 57; år sedan 70 en af cheferna i C. E. Fritzes Hofbokhandel i Stockholm samt delegare i densamma. Då firman 07 uppdelades i tvänne systerbolag blef K. verkst. direktör för förlagsaktiebolaget. Var 90—03 v. ordf. i Sv. Bokförläggare-föreningen.

JOHAN AUGUST ERIKSSON. Delegare i Sjötransportfirman J. A. Eriksson & Son i Göteborg. Ordf. i A.-B. Göteborgs Folkbanks styrelse.

KARL HÅRD AF SEGERSTAD. Stud.-ex. 69, efter några års akad. stud. anställd vid v. Ankarströms bruk, öfverflyttade 77 t. Husvarna, f. hvars brukskontor han slutligen blef chef. Sedan 98 disponent o. chef f. Munksjö pappersbruk. Ordf. i styr. i Riksbankens Afd.-kontor i Jönköping o. i styr. i Jnkpgy—Gripenbergs jernv. A.-B. Led. af stadsfullmäktige, kyrkoråd samt af styr. i länets öf. arbetsförmedling.

CARL HÄGER. Aig.-ex. fr. Tekn. Högskol. 78, inneh. anst. v. verkstad samt v. konstr. byrå och var ing. v. Stockholms gasverk 85—90, Föreståndare v. Tekn. Högskolans Mek. Lab. o. verkstad 87—90, ingenjör v. K. Patentverket 89—92, anordn. Högskolans mater. profn. anst. 96, dess ing. till 01; tekn. chef i Avancemotorfabr. 1900—07, Yrkesinspektör i Jönk. distr. sedan 08. V. ordf. i drätselk. 2 aid. 11, v. ordf. i Jönk. Tekn. fören. 11.

CARL LINDH. Inneh. firman Dahlberg & Strandberg i Varberg; led. af stadsfullm. o. kyrkoråd, dir. i Sjömanshuset.

GUSTAF LUDVIG BÄARHEIM. Stat.-insp. v. Seffle station. Led. af komm.-nämnd o. komm. fullmäktige o. af bygn.-nämnden. Ingenjör f. allm. arbeten sedan 83.

ERNST SMITT. Stud.-ex. 80, aig.-ex. fr. Tekn. Högskol. 85, löjtn. v. Våg- o. V.-byggnads-kåren 90, kapt. 1900. Båning. v. Stat. Jernv. traf. 94, tf. byrå-dir. i K. Jernv.-styr. 02, ord. 07. Bandir. v. III distr. 10.

CARL NORDENFELT †. Stud.-ex. 55, v. häradshöfd 63, rådmän i Khamn 64, borgmästare derst. sedan 66. Mångårig led., v. ordf. o. ordf. i landstinget; ombudsman i Kristineh. E. Bank 66—76, verkst. direktör 76—93. Jurid. ombud v. Stat. jernv. 74—87. Ordf. i styr. i Verml. jernv. 73—93. Led. af Ridd. o. Ad. under de två sista ständsriksdagarne, led. af Riksd. A. K. 70—72 o. 75, af Första K. 84—92.

GUSTAF WIKANDER †. Folkskollär.-ex. 74, lär. v. Gbrgs folkskolor sedan 75. Föreläsare o. föreståndare i V. Sveriges Folkbildn.-förbunds föreläs.-byrå. Styr.-led. i Gbrgs Djurskydds-fören., ordf. i Gbrgs skollören.

DAVID THORBURN †. Verkst. direktör i Uddevalla Tunnfabriks- och

Träv. A.-B. Led. af stadsfullmäktige, v. ordf. i drätselkammaren. Verkst. dir. i Uddev.—Lelängenbanan sedan 92, styr.-led. i Elektrokem. A.-B. i Bengtsfors, i Uddev. Mek. Verkst. Led. af Gasverksstyr. o. bygn.-nämnden. Landstingsman.

ERNST O'KONOR †. Etablerade 86 egen affär i Sundsvall, bildade senare A.-B. Sundsvalls Kollimport för hvilket han var verkst. direktör. På sin tid led. af drätselkam. Instiutat flera donationer till allmännyttiga ändamål.

SVEN PSILANDER †. Stud.-ex. 54, med. lic. 64, stadsläkare i Falun 66—70 och 82—98. Under 32 år stadsfullmäktig i Falun deraf ordf. 12 år. På sin tid led. o. ordf. i Fattigv.-styr. Landstingsman under 20 år.

ALBERT ÖBERG †. Bildade, efter återkomst från studieresa m. statsstipendium, jemte fadern bokbinderifirman J. O. Öberg & Son i Eskilstuna. Fran en mera anspråkslös början har verksamheten utvidgats till en stor-industriell fabrik för speciellt kontorsbåker, en tillverkning som fullständigt utträngd den dittills enarådande utländska. Vid den äfven annan tillverkning omfattande fabriken omsänding till aktiebolag 04 blef Ö. verkst. direktör o. styr. ordf. Led. af stadsfullmäktige o. hälsovårdsnämnd.

VECKANS DAGAR

2 dec. Förslag till k. m:t om upprättandet af en afdelning för sociala ärenden (socialstyrelsen) inom det omorganiserade civildepartementet.

— Kröningshögtidigheterna i Siam taga sin början.

4 dec. Det stora fattigvårds-mötet i Göteborg öppnas.

— Italienska trupper storma Ainzara. — De kejserliga ämbetsmännen i Urga förklara Mongoliet själfständigt.

5 dec. Förslag om ny löneroglering vid telegrafverket.

6 dec. Svenska Australieexpeditionen återkommer hem.

— Kinas prins-regent abdikerar. — Persiens ultimatum till Ryssland.

7 dec. Engelska kungaparet inträffar i Delhi.

8 dec. Flygaren Suvellack sätter nytt flygrekord vid Johannishall.

INNEHÅLL

Christopher Rappe. — Drottningholm. — Porträtt och bilder för dagen. — Fattigvårds-mötet i Göteborg. — Marie Curie. — "Takt" af Artur Möller. — Brokigt utomlandsnytt. — Nya ledamöter af Riksdagens Första kammare. II. — Veckans porträttgalleri. — Veckans dagar.